

„za svoje“, říká trenér J. Jiskra

Sofi, vidíš v tomhle sportu svou budoucnost?

Sofie: Asi celkem jo. Chtěla bych zkoušet hrát v čistě dívčím týmu.

Bereš na trénincích tátu jako trenéra, nebo si dovolíš „držkovat“ trochu víc než ostatní?

Sofie: (smích) Když jsem začínala trénovat, tak jsem se bála, aby si děcka nemyslely, že když je to můj taťka, tak na mě nebude tolik přísnější. To se ale neděje a jsem za to fakt ráda.

Beru ho jako trenéra, ale jsou situace, kdy ho beru víc jako taťku... Třeba když mě občas něčím naštvě (smích).

Dostává na tréninku Sofi víc zabrat, nebo bereš všechny stejně?

Jakub: Rozhodně stejně. Já tam mám všechny děti, dá se říct, za svoje. I s rodiči máme dobré vztahy. Jsem rád, že respektují například různé tresty, které nastolím, a souhlasí s nimi.

Za co jsou například tresty a jaké?

Jakub: Když třeba někdo neposlouchá nebo něco zapomene na tréninku, tak je trest za vykoupení automaticky dvacet „anglických“. Je fakt, že děti často rodičům odevzdávají unavené, takže se jim akorát

doma navečeří a usnou. (smích)

Když trénuješ děti, asi na to člověk taky musí mít povahu, ne?

Jakub: Já jsem byl vychovaný mamkou a babičkou, a asi ve mně nějaký ty ženský rodičovský pud tak nějak zůstaly. Neříkám, že bych byl zženštělej...

Sofie: (smích) Ale občas jsi...

Jakub: Když jsem získal dceru do střídavé péče, nevěděl jsem, do čeho jdu. Neuměl jsem si ale představit, že bych dceru neměl. A nechápu lidi, co dokážou opustit svoje dítě.

Jsem hrdý táta a vždycky říkám, že moje největší trofej, to nejvíc, co jsem dokázal, je moje dcera. Žádná medaile.

Takže máš ke „svým“ dětem v týmu asi velmi blízký vztah, že?

Jakub: Jsem s nimi rád. Jejich rodiče si často dělají srandu, jestli bych jejich ratolesti adoptoval. Vždycky jim na to říkám, že by se na alimentech nedoplatili. (smích)

Jsmo skvělý tým, ve kterém je výborná atmosféra. Nějaké ukazování a obviňování, že někdo něco zkažil, to tam není.

O to víc člověka práce s dětmi naplňuje. Něco je naučíš a ony to pak předvedou na hřišti - to je skvělý pocit.

Co nějaká šikana, poštuchová-

ní...?

Jakub: Občas se to stane, ale moje děti ví, že si na tyhle věci dávám hodně pozor. Už se mi to stalo i osudným.

Jak to myslíš?

Jakub: Na turnaji v Jihlavě jsem se zastal svých hráčů, nelíbily se mi určité věci jak ze strany rozhodčího, tak ze strany soupeře a ohradil jsem se vůči tomu. Dostal jsem za to stop na dva zápasy a finanční pokutu.

Rodičům jsem se omluvil, že jsem se nechal strhnout hrou a výroky, na které jsem měl v danou chvíli odlišný názor, ale to už k trenérům patří, stejně jako emoce při zápasu. A já s dětmi prožívám jak ty pozitivní, tak ty negativní.

Ve finále rodiče moje zastání se dětí brali a byli rádi, jak jsem reagoval. Osobně jsem tuto podporu ani v nejmenším nečekal a jsem velice rád za vyslovenou důvěru.

Sofi, co pro tebe byl takový zatím největší úspěch?

Sofie: Asi první touchdown. A pak ještě když jsem odehrála první turnaj jako starting centr. Hrozně jsem stála o to získat tu pozici a povedlo se. Tehdy mi bylo nějakých deset let.

Jaký to byl pocit, když jsi dala první touchdown?

Sofie: Extrémně skvělý. Měla

jsem radost, že jsem přinesla týmu i nějaké body.

Jakub: Co ty, ale já jsem tam radostí házel čepicí. (smích)

Sofie: Celou cestu zpátky jsem tátovi říkala, jak jsem ráda, že se mi to povedlo. Vždycky když přinesu nějaké body, tak to zvedne náladu, i když třeba prohráváme.

Když někdo dá touchdown, umíme to pořádně oslavit a je skvělý, jak se podporujeme.

Co bys chtěla, aby se ti splnilo?

Sofie: Chtěla bych porazit Brno Sigrs (smích). To je jeden z nejlepších týmů, a každý chce porazit někoho hodně dobrého.

Máš, Sofi, nějaký vzor?

Sofie: Asi taťku. Když jsem hrála mou první sezonu, tak jsem byla v obraně a já jsem strašně chtěla být na té pozici, jakou měl taťka. Což se mi vlastně splnilo.

Vysočina Gladiators mají skvělou fanouškovskou základnu. Chtěla bys někdy během zápasu slyšet takhle burácející tribuny?

Sofie: Během domácího zápasu A týmu Gladiators jsme o poločasové přestávce odehráli přátelský zápas mezi dvěma mládežnickými týmy. Tribuna byla plná fanoušků a na to se hezky koukalo. Krásný pocit, když se fandí.

Prodejny českých potravin

Nejlevnější ČESKÉ maso

Na pultech Rynku
jen poctivé čerstvé
maso od našich
lokálních chovatelů

Sledujte naše akce i na FB

Rynek místo plné chuti

www.agrorynek.cz